EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2020. IV. szám

A tartalomból:

Karácsony üzenete	2
Vízkereszt ünnepe	2
Ima járvány idején	3
Pásztorlevél	3
Születésnap	4
Márti nénire emlékezünk	5
Csurgói szeglet	6
Felügyelői beszámoló	7

Áldott az élet Istene,
Hogy bár vétkeztünk ellene,
Mégis adott boldogítót,
Bűneinktől szabadított.

EÉ 135,1

De az angyal így szólt hozzá: Ne félj, Zakariás, meghallgatásra talált a te könyörgésed: feleséged, Erzsébet fiút szül neked, akit nevezz Jánosnak. Örömöd lesz ő és vigasságod, és sokan örülnek majd az ő születésének, mert nagy lesz ő az Úr előtt, bort és részegítő italt nem iszik, és már anyja méhétől fogva betelik Szentlélekkel, Izráel fiai közül sokakat visszatérít majd az Úrhoz, az ő Istenükhöz, és őelőtte jár Illés lelkével és erejével, hogy az atyák szívét a gyermekekhez térítse, és az engedetleneket az igazak lelkületére, hogy felkészült népet állítson az Úr elé.

Lk 1:13-17

Keresztelő János küldetéséről beszél az angyal Lukács evangéliumában.
Néhány meglepő részlet rejlik benne.
Örömöd lesz és vigasságod – mondja Keresztelő Jánosról az angyal. Az Úrnak arra is van figyelme, hogy miközben világmegváltó tervét véghez viszi, ennek az öreg embernek, Zakariásnak még örömöt is ad. Olyan, mint amikor a hosszútávfutó egyszer nagyobbat szökell, hogy egy hangyára rá ne lépjen.
Már anyja méhétől betelik Szentlélekkel. Gyerekkoromban olvastam egy regényt – a két világháború között adták ki – ez volt a címe: Fiúk, akarni kell! Igen, igen, az akarat. Földi céljaink valóban csak akarattal érhetők el. De a küldetésünk – és nemcsak Keresztelő Jánosnak volt küldetése – csak a Szentlélek által érhető el. Biztosan neki is szüksége volt akaratra ahhoz, hogy „bort és részegítő italt” ne igyék. Mégsem az akaratról, az elhatározásról beszél az angyal, hanem Isten ajándékáról, arról, amit csak Ő tud megtenni, megadni. Ő tud betölteni Szentlelkével.
Anyja méhétől – mondja az angyal. Kodály vallotta a zenei nevelésről, hogy „születés előtt kilenc hónappal” kell megkezdeni. Sőt, „az anya születése előtt kilenc hónappal” – javította magát a zeneszerző. Jó megfontolnunk gyermekeink hitre nevelésében is ezt a tapasztalatot. Amit az Úr is megfontolt és megtartott, az mennyire fontossá válhat gyermekeink számára is. A Szentlélek pedig Isten igéjével együtt adatik. Imádság és ige által.
Az atyák szívét a gyermekekhez térítse – írja a következő meglepetést Lukács. Merthogy úgy gondolnánk, hogy a gyermekek szívét kell az atyákhoz téríteni. Nem tudom, miért így írta Lukács. Lehet, hogy egyszerűen csak rövidítette a Malakiás prófétán keresztül adott ígéretet. Vagy talán, mert a mennyei Atya is fiaihoz tért, azaz odafordult hozzánk irgalmas szeretetével.
Felkészült népet állítson az Úr elé. – Ez igazi ádventi üzenet. Oda kell állnunk az Úr elé. Minden nap esti imádságunkban, minden vasárnap az istentiszteleteinkre készülve odaállunk az Úr elé. S oda kell majd állnunk az Úr elé akkor is, amikor eljön ítélni élőket és holtakat. A feltámadás nem „mennyei belépő”, hanem arra támadunk fel, hogy odaálljunk az Úr elé. Keresztelő János küldetése az, hogy felkészült népet állítson az Úr elé. Az ádventi idő küldetése az, hogy felkészült népet állítson az Úr elé: amikor megérkezik – nem is a Karácsony – hanem annál nagyobb, fényesebb és tisztább: Jézus, akkor odaállhassunk színe elé boldog örömmel.

Bencze András

Karácsony üzenete: *„Az Úr közel”.* Fil 4,5

Neves karikaturistánk évekkel ezelőtt karácsonyra készült műve jutott eszembe: karácsonykor tűzoltó csúszdán angyalok érkeznek a földre. A világban uralkodó állapotokat látva pillanatokon belül a jókedvű angyalokból riadt tekintetű küldöttek lesznek. Értetlenkedve néznek körül, s látják, hogy itt a földön óriási nagy a baj. Menekülnének, azonnal mennének vissza, de a parancs az parancs: maradniuk kell. Küldetésüket ma is, minden körülmények között teljesíteniük kell!

Ilyen óriási különbség lenne a világban a 2000 esztendővel ezelőtti angyali érkezéskor tapasztaltak és a mai helyzet között? Vajon az emberiség élete, helyzete az első karácsonykor nem adott okot az aggodalomra? Vagy a mi életünk, gondolkodásunk, erkölcsünk változott meg annyira, hogy még az angyalok is menekülnének tőlünk? Akkor, ott Betlehem mezején jó hírt bejelentő, éneklő, örvendezésre buzdító angyalsereget láttunk. A művész a mában mindennek ellenkezőjét látja.

A mai világ nagy bajban van. Sok minden rontja a lelket, teszi tönkre a testet, pusztítja még a természetet is. A sok nyomorúság miatt sokak számára valóban másnak tűnhet az idei karácsony a korábbiakhoz képest. Tudjuk, sokan veszítik el reménységüket. Sokaknak fogy az Istenbe vetett hite, és romlik meg az Istenhez való viszonya.

Pedig az idei karácsony sem hordoz kisebb horderejű üzenetet, mint az első karácsony. Az ünnep nagyszerűségét nem az ajándékok, a családi látogatások és a wellness teszi igazán nagyszerűvé. Ez az ünnep Krisztus-ünnep. Karácsonyt Jézus földre érkezése, születése teszi ünneppé. Minden korban, helyzetben Jézus születésének a fénye ragyogja be ezt az ünnepet, amelynek ragyogását nem tudja tompítani még a 21. században tapasztalt nyomorúságok sora sem. Sötétséget oszlató világosság ez, amely hirdeti azt a csodát, hogy Isten a földön, a végtelen véges testbe jött. A világ Ura vállalta a sorsközösséget az emberrel és közénk költözött.

Az idei karácsony is hirdeti: Istennek az emberiséghez való viszonyában nem történt változás. Az lehet, hogy mi megváltoztunk. Eltávolodtunk tőle. Hitünk gyengült, vagy reménységünk fogyóban van. Nehezebben tűrjük a gyűrődést, mint korábban. Isten irántunk érzett szeretete nem kopott meg. Hatalmát semmivel sem sikerült csorbítani.

A rajzoló szerint nem véletlen, hogy az angyalok nem térhetnek vissza dicsőséges otthonukba. A nehézségek ellenére hirdetniük kell Isten üzentét. El kell érniük, hogy a mai kor embere is értékelje Isten karácsonyi cselekedetét. Újra tudjuk énekelni az angyalok énekét. Nekünk ugyanúgy kell indulnunk a jászolbölcső felé, mint ahogyan a pásztorok elindultak. Ahogyan a bölcsek térdeltek Krisztus előtt. Ahogyan Simeon énekelt, karjába véve a megszületet Megváltót.

Karácsony ott van, ahol Krisztust beengedik a szívbe, lakásba. Ahol Ő már nem gügyögő kisded, hanem segíteni akaró és segíteni tudó hatalmas Isten. Aki miatt Isten kitárja Országának az ajtaját is. Énekelj az a angyalokkal és élvezed Krisztus közelségét!

Kósa László lelkész

Vízkereszt ünnepe

Áhítat a Kánai menyegző története alapján
(Jn 2,1-11)

Vízkereszt ünnepéről manapság sokaknak a karácsonyfa leszedése az első, ami eszébe jut, pedig ez az egyházi ünnepünk az egyik leggazdagabb jelentéstartalommal bír. Ezen a napon egyszerre ünnepeljük, hogy a jászolban fekvő kis Jézus találkozik a királyokkal, hogy megkeresztelkedik Keresztelő Jánosnál, és hogy véghez viszi első csodatettét a kánai menyegzőn és vizet borrá változtatja.

A mai történet kapcsán, a kánai menyegzőn az első tárgy, ami a szemünk elé kerül, nem más, mint a kőveder. Az akkori zsidó tisztálkodási szokáshoz elengedhetetlen, most mégis úgy áll előttünk, mint egy hideg, kemény, kiüresedett, élettelen tárgy. Az emberek most épp elfeledkeztek róla, mert sokkal fontosabb dolguk van. Másra koncentrálnak. Néha egy-egy ember elmegy mellette, de ügyet sem vetnek rá.

Egyszer csak valami különös oknál fogva elkezdik feltölteni vízzel és valami izgalmas, új érzés járja át. Melegség, de nem az, mint mikor megfelelő hőfokú vízzel töltik meg. Ez valami más, valami jobb, valami csodás. Egy élettelen tárgy a csoda részesévé-, fontossá válik. Ráadásul nem is akármilyen csoda részesévé. A csodát maga Jézus teszi. És csodái közül ez az első.

Tanítványai most látták először, hogy milyen erő lapul Jézusban. Megmutatta dicsőségét, hatalmát, azt hogy az Úr vele van. A násznép, a násznagy, sőt még a vőlegény sem sejtette, hogy mi történt a háttérben, csak azt érezték, hogy valami jó. A tanítványok azonban látták, valódi részesei lehettek Jézus tetteinek.

Keresztényként, Jézus tanítványaként, mi is olyan szemet kaptunk, melyek által megláthatjuk a csodákat. Csodákat, melyek körülvesznek, melyek Istent dicsőítik, melyek tanúskodnak Isten erejéről, melyek mindenhol ott vannak.

Számomra csoda, hogy a bennünk lévő motor, sosem szűnik meg dobogni; vagy az, hogy egy kismama hasában lakik valaki és épp olyan nagy ember lesz belőle, mint belőlünk; vagy hogy egy kicsiny magból, mint a mustármag, egy hatalmas fa lesz. Rácsodálkozom a természetre, emberekre, tettekre, véletlenekre vagy nem is olyan véletlen véletlenekre.

Nem tudhatjuk, mikor, hol akadunk csodára, vagy éppen milyen eszközök által ér célba. Lehet egy kőveder, a másik ember vagy mi magunk. De látást kaptunk, és tudnunk kell élni vele. Megláthatjuk Isten végtelen erejét, mely remény nyújt, örömöt ad és továbbindulásra késztet. Így lehetünk mi is kővedrek, melyet megérint Jézus, melyet átjár a melegség, mely a csoda részese lesz. Ámen

Molnár Kata teológus

Ima járvány idején

Könyörgünk hozzád! Könyörgünk a világért! Hallgass meg minket, Urunk!

Lelkész: Mindenható Istenünk, bár mindnyájan méltók vagyunk ítéletedre, kegyelmedben bízva mégis hozzád könyörgünk.

Lektor: Könyörgünk Hozzád mindenható Istenünk mindazokért, akiket sújt a világjárvány. Te adj enyhülést a betegeknek. Ha lejárt itt életük ideje, Te légy mellettük és kísérd őket emberszertő irgalmad örök, égi hajlékába, hozzátartozóikat pedig tartsd meg a gyász rémisztő mélységeiben. Az egészségügyben dolgozókat vértezd fel erővel, hittel és őrizd meg hivatástudatukat, hogy ne omoljanak össze az erejüket meghaladó terheléstől és döntésektől. Jézus Krisztusért kérünk,

Gyülekezet: Urunk, hallgass meg minket!

Lektor: Kiáltunk Hozzád Urunk az oktatásban résztvevőkért, gyermekinkért, tanáraikért. Őrizd meg őket egészségben és bizakodó hitben, hogy ne sérült generáció növekedjen, hanem olyan nemzedékké váljanak, akik a mélységekben is győztesen vívták meg a hit és élet harcát. Jézus Krisztusért kérünk,

Gyülekezet: Urunk, hallgass meg minket!

Lektor: A szociális területen, a diakóniában dolgozóknak és a rájuk bízott testvéreknek Te légy Uruk pajzsuk, védelmük. Amikor a segítő hivatást szinte lehetetlen megvalósítani, Te újítsd meg erejüket, egymás iránti és iránt való bizalmukat. Jézus Krisztusért kérünk,

Gyülekezet: Urunk, hallgass meg minket!

Lektor: Könyörgünk Hozzád gyülekezetünkért, Te segítsd, hogy szereteted jó híre új utakon is célhoz érjen, és sokan tapasztalhassunk meg, hogy semmi nem választhat el minket a Te szeretetedtől. Küldd el az igazságra vezető Lelkedet, hogy a kiszámíthatatlan viszonyok között ne a félelem, a rettegés útjára tévedjünk, hanem megtaláljuk a bűnbánat és a békesség útját. Jézus Krisztusért kérünk,

Gyülekezet: Urunk, hallgass meg minket!

Lektor: Könyörgünk a világért. Ítéld meg a bűnt, de irgalmazz a bűnösöknek! Szabadítsd meg a természetet az emberi önzés és a felelőtlenség következményeitől! Adj józan bölcsességet a népek vezetőinek, hogy igazság és békesség uralkodjék a földön, és a természet fogyatkozó életereje megújuljon! Jézus Krisztusért kérünk,

Gyülekezet: Urunk, hallgass meg minket!

Lelkész: Hallgass meg minket, Urunk, és teljesítsd ígéretedet: ítéld meg a gonoszt, és hozd el hamar országodat, ahol nincs többé bűn, halál és szenvedés, és gyermekeid örökké láthatják arcod dicsőségét, szent Fiad, a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

Gyülekezet: Ámen.

Püspökeink pásztorlevele

„Jobb a kevés az Úr félelmével..."

Kedves Testvérek!

A rendkívül nehéz és egyre súlyosabbá váló járványhelyzetben a Magyarországi Evangélikus Egyház továbbra is a Krisztustól kapott küldetést, az ige hirdetését tartja elsődleges feladatának. Templomaink Isten vigasztaló jelenlétét fejezik ki. Ezért azokat a krízis idején sem zárjuk be és a bátorító, reménységet adó igehirdetések lehetőségét – kizárólag az alábbi feltételek szigorú betartásával – fenntartjuk.

Határozottan kérjük, hogy nyilvános istentiszteletet csakis ott szervezzenek, ahol az a hatályos állami és önkormányzati védelmi intézkedésekkel összhangban, a templom mérete vagy a gyülekezet kicsi létszáma miatt biztonságosan, egymás iránti felelősséggel megtartható. Az alkalmakon a járvány terjedése szempontjából különösen veszélyes éneklés és úrvacsoraosztás nem megengedett. Abban az esetben, ha a gyülekezet elnöksége úgy ítéli meg, hogy a tárgyi vagy személyi feltételek nem adottak a védekezési szabályoknak megfelelő istentiszteleti alkalom megtartásához, javasoljuk a személyes találkozással járó istentiszteleti alkalmak elhagyását, azok online megtartását.

Kérjük, hogy gyülekezeti hétközi alkalmakat sehol ne tartsanak személyes jelenléttel, ahogy a testületi üléseket és választásokat is halasszák el a veszélyhelyzet utáni időre.

A tavasszal már kipróbált online és egyéb alternatív, biztonságos megoldásokkal éljenek ismét. Sokaknak lelki épülést jelent, ha írott igehirdetéseket vehetnek kézbe, de lelkészeink összefogásával akár több gyülekezet számára is lehet előzetesen rögzített igei szolgálatokat tartani. Emellett kérjük a lelkész Testvéreket, hogy éljenek a telefonos és internetes lelkigondozás lehetőségével.

Személyes elmélyülésre ajánljuk az egyházunk honlapján megtalálható lelki útravalókat és az advent első vasárnapján újrainduló TeleTemplom sorozatot is.

Kérjük a Testvéreket, hogy éljenek a szétszakadozottságban is közösséget teremtő ima erejével! Hordozzuk imádságos szeretetben közösségeink mellett a betegeket, orvosokat és ápolókat, szociális és diakóniai dolgozókat és ellátottakat, valamint egyházi iskoláinkat.

Vigyázzunk egymásra – különösen az idősekre, betegekre – nem csupán a hétköznapokban, hanem gyülekezeti alkalmaink felelős korlátozásával is!

Jelen püspöki pásztorlevélben foglaltak azonnali hatállyal érvényesek.

Az Útmutató mai igéjével küldjük köszöntésünket: *„Jobb a kevés az Úr félelmével, mint a sok kincs, ha nyugtalanság jár vele." (Péld 15,16)*

Erős vár a mi Istenünk!

Budapest–Győr, 2020. november 11.

Dr. Fabiny Tamás elnök-püspök
Kondor Péter püspök
Szemerei János püspök

Bencze András lelkészünk köszöntése 60. születésnapja alkalmából

A járványhelyzet miatt rendhagyó módon köszöntöttük lelkészünket születésnapja alkalmából.
Közösen énekeltünk az ünnepi estén az ablaka alatt, valamint Kiss László felügyelő köszöntötte őt a vasárnapi istentiszteleten.
A köszöntő után álljon itt Fodor Ákos verse, mely András 50. születésnapján a templomban hangzott el köszöntésként.
(A vers a tíz évvel ezelőtti Hírmondóban is megjelent András kérésére)

Tisztelt Templomi Hívő Közösség!
Kedves Testvérek!

Szeretném a hirdetések sorát egy kedves évfordulóval kezdeni. Bencze András lelkészünk az elmúlt héten, november 5-én töltötte be 60. életévét.

Kedves Nagytiszteletű Lelkész Úr, Kedves András!

1984. évben fiatal titánként, segédlelkészi szolgálatra jöttél gyülekezetünkbe. Szerény egyéniséged, aktivitásod és kezdeményező készséged által a közösségünk elfogadó szeretetét hamar kiérdemelted. Két év múlva, a vizsgádat követően parochus lelkészének választott egyházközségünk közgyűlése. Az elmúlt 36 évben áldozatos lélekkel, hűséges szeretettel szolgáltad közösségünket, amelyért Isten iránti hálával mondunk köszönetet. Áldott szolgálatod által sok kis közösség jött létre és működik a mai napig gyülekezetünkben. Tisztelet és szeretet övez evangélikus körökben és az egész városban. Urunk megajándékozott szerető feleséggel, három tehetséges lánygyermekkel, csatlakozó vőkkel és négy gyönyörű unokával. Életed elmúlt 60 évének 60 %-át töltötted közöttünk Székesfehérváron, és ez a szám folyamatosan növekedik.
Kegyelmes Urunk áldása és szeretete kísérjen a további szolgálatodban és életedben szeretteid körében!
Boldog születésnapot kívánok a gyülekezetünk minden tagja nevében!

Ölelő szeretettel: ***Kiss László***

(A köszöntés 2020.11. 08-án az istentiszteleten hangzott el.)

SOSE BÁND

a hang… a hangot a csend szüli meg
és észre talán csak úgy veszed,
ha már vele-száll, vele zeng
szíved…

a fényt a szem fura mágusaként
úgy zárja keretbe a vaksötét,
hogy élesen álljon a kép
eléd!

sose bánd
azt, hogy ilyen, amilyen ez a földi világ
csupa rész az egész,
bánat vagy nevetés, amíg élsz,
de ha lenn, de ha fenn szívedet követed hazaérsz!

míg hazaérsz,
itt ragyogunk s vacogunk a csodák közepén,
vagy a lét peremén, hol a hang
meg a fény elenyész,
sosem árt, ami ér, sem a rossz
sem a jó
sose kész…

a csend… a csendet a hang szüli meg
és észre talán csak úgy veszed,
ha hozzásímulsz,
s veletart szíved

sose bánd
azt, hogy ilyen, amilyen ez a földi világ
csupa rész az egész,
bánat vagy nevetés,amíg élsz,
de ha lenn, de ha fenn szívedet követed hazaérsz!

míg hazaérsz,
itt ragyogunk s vacogunk a csodák közepén,
vagy a lét peremén, hol a hang
meg a fény elenyész,
sosem árt, ami ér, sem a rossz
sem a jó
sose kész.

sose bánd
azt, hogy ilyen, amilyen ez a földi világ
csupa rész az egész,
bánat vagy nevetés,
amíg élsz,
de ha lenn, de ha fenn szívedet követed hazaérsz!

Fodor Ákos

Édesanyám élete, emlékezete áldott

dr. Molnár Gyuláné Márti nénire emlékeztünk, leányának Mártának templomi búcsúztató gondolataival; valamint Márti néni unokájának, Zsuzsinak visszaemlékezéseivel.

Köszönetemet szeretném kifejezni a család nevében mindazoknak, akik eljöttek, vagy interneten nézik a megemlékezést. Nagyon sok barátja, lelki testvére, tisztelője volt, sugárzó élete sokakat vonzott.

Hadd olvassam fel édesapám versét, melyet édesanyja halálára írt: A fekete kocsi (A madarak a csillagokat nézik 68. old.)
Mit jelentett, jelent ő számomra?

Szerető édesanya: gyerekkoromban mesélt, Dzsombi maciról, a történeteket ő találta ki, bátorított, dicsért, mindig meghallgatta, mi történt velem, együtt játszottunk, nyaraltunk. Drága kicsi csillagomnak hívott.

Édesapám iránti szerelme, kettőjük kapcsolata mindig példa marad. Idős korukban is kézen fogva mentek, nagyon szerették egymást. Közel 16 évig élt özvegyen, és vágyakozott az Úrnál viszontlátni szeretett férjét, a halála előtti hónapokban többször kérte, hogy olvassam fel a „Társat találtam" című verset, melyet édesapám az eljegyzésükre írt.

Imádkozó, Isten Igéjére figyelő hívő: kiskorunktól, illetve születésünk előtt is rendszeresen olvasták otthon a napi igét az Útmutatóból. Édesanyám életeleme volt az imádság, a közbenjárás családtagokért, barátokért, Krisztusban testvérekért. Szeretett áldást mondani.

Telve volt örömmel, hálával. Sokat mosolygott, derűs arca megragadó és örök emlék marad. Mindig megköszönte a segítséget, minden kis dologért hálás volt.

Vendégszerető volt. Házunk ajtaja nyitva állt rokonok, osztálytársak, barátok, gyülekezeti testvérek, szükségben levők számára is. Finomakat sütött, főzött, és ezeket nagy szeretettel kínálta a vendégeknek. Bibliakör is volt nálunk, amin gyerekként, teenagerként részt vehettem, és sok áldást nyertem belőle.

Szíve égett a misszióért, a külmissziót mindig nagy odafigyeléssel, buzgó imádsággal kísérte. Élete utolsó éveiben, amit nálunk töltött, rendszeresen olvastuk a hírleveleket.

Mikor megtaláltam a társamat és férjhez mentem, velem együtt örült, és elengedett, megmaradt a jó kapcsolat, de átalakult, felnőttnek tekintett, akivel partnerként beszéli meg a dolgokat.

Unokáit nagyon szerette. Mindig volt a táskájában valami finomság. Dani fiunk, mikor kicsi volt, ezt a mondókát találta ki: „Mennyi, mennyi öröm vár, ez már itten Fehérvár." Ha valamelyik rossz fát tett a tűzre, ő a védelmükre kelt, édesapám viccesen azt mondta, az ügyvédi pályát kellett volna választania.

Isten igéjét nemcsak olvasta, és szívéven forgatta, de szívesen továbbadta. Mindig volt a táskájában egy-egy igéslap, áldás. Ha most itt lenne közöttünk, szívesen adna mindenkinek egy-egy áldás-lapot. Befejezésként felolvasom a kedvenc áldását, melyből valószínűleg sokaknak van nyomtatott formában is. Ő ezt kívánja valamennyiünknek:

„Békét, csendet, mely elűz vihart,
Szent erőt, mely próba közt kitart,
Érző szívet, mely enyhít nyomort,
S mély alázattal porig hajolt,
Örömöt, mely napsugárként tud
Fényt szórni gondfelhők között;
Bátorságot, mely meg nem remeg,
S kész odaadni kincset, életet,
Szívet, mely a bűnöst szereti,
És gyengeségét, vétkét elfedi;
És hitet, mely mint a sasmadár
Fölfelé tar, és az égbe száll;
Melynek nincs nehéz, nincs „nem lehet"
Ezt kívánom!
Az Úr adja meg!

*

Mennyi-mennyi öröm vár, ez már itten Fehérvár – idézte apa, mint mindig, mikor a Molnár nagyszülőkhöz mentünk. Leparkoltunk az öreg ház előtt; nagymama már a kapuban toporgott, hogy beengedhessen. Az ízletes, többfogásos ebéd után apa leheveredett, míg én a hamis zongorán kalimpáltam. Mikor anya is eltűnt a szobából, nagymama titokzatosan kinyitotta a ruhásszekrényt, és egy csomag színes, cukros, golyó alakú rágót vett elő. Dugjátok el gyorsan! – biztatott minket csintalan mosollyal. Mostanában gyakran eszembe jut, mennyi tiltott édességet csempészett a zsebünkbe az évek során. Nemhiába hívta fél Fehérvár Szupernagyinak. Akármilyen váratlanul állított be valaki hozzá, mindig került elő valamilyen finomság az útra. Aztán, ahogy idősebbek lettünk, az édességeket egy-egy sörike, és figyelmes fülek egészítették ki. Türelmesen meghallgatta bűnkat-bajunkat, és varázslatos módon sikerült úgy védenie meg a sértő felet, hogy közben mi is megvigasztalódtunk. Ő valahogy mindenkit megértett.
De nem csak együttérzést tanított nekünk. Ahogy nagypapával beszélt, ahogy kéz a kézben sétáltak a Balaton-parton, a hűséges, síron túlig tartó szeretet példáját állították elénk. Miután nagypapa a Mennyei Atyához költözött, nagymama továbbra is becézgetve emlegette őt. Érdekes, mikor nagymama távozásának a hírét hallottam, élénk látomásom volt; láttam, ahogy fiatalos testben, ahogy csak fényképekről ismertem őket, egymás karjaiba borulnak, majd mennek kéz a kézben tovább, ahogy nagypapa utolsó Földi nyarán sétáltak a Balaton-parton.
Noha még friss a gyász és gyakran könnyekre fakaszt, különös békességgel töltött el ez a látomás. Ők már együtt vannak romolhatatlan testben a Mennyei Atyával, akire egész életüket építették. Mielőtt a kórházba vitték volna nagymamát, video chaten beszéltem vele. Elmondtam, hogy szeretem, majd felelt, hogy ő is engem, és szerettem volna azt is mondani, hogy hiányozni fog, de nem vitt rá a lélek, ezért csak azt mondtam, hiányzik. Ez is igaz volt. Hiányzik, és hiányozni fog, de a legerősebb érzelem bennem most mégiscsak a hála. Hála Istennek, hogy ilyen sokáig közöttünk tartotta, hogy vezette és vigyázott rá, és hálás vagyok nagymamának a szeretetéért, a kedvességéért, és példaértékű hitéért.

Csurgói szeglet

Eszetekbe juttatom

Reformáció ünnepén a fehérvárcsurgói református gyülekezet új kopjafát állított a temploma mellett, amelyen 333 év lelkipásztorainak, tanítóinak és gondnokainak nevét örökítették meg. Az átadó ünnepségen Köntös László református lelkész, az egyházkerület főjegyzője hirdette az igét. Megemlékezett arról, hogy édesapja, néhai Köntös Dezső lelkész ebben a gyülekezetben szolgált, és így őt is számtalan élmény köti a templomhoz.

Igehirdetésében a Korintusi levél 15. fejezetének első versi alapján beszélt:

Eszetekbe juttatom, testvéreim, az evangéliumot, amelyet hirdettem nektek, amelyet be is fogadtatok, amelyben meg is maradtatok. Általa üdvözültök is, ha megtartjátok úgy, ahogy én hirdettem is nektek, hacsak nem hiába lettetek hívőkké. Mert én elsősorban azt adtam át nektek, amit én magam is kaptam: hogy Krisztus meghalt a mi bűneinkért az Írások szerint, eltemették, és feltámadt a harmadik napon az Írások szerint.

Bennem két gondolat ragadt meg erősen.

Eszetekbe juttatom az evangéliumot – hangsúlyozta Köntös László. Úgy tűnik, már a korintusi gyülekezet is „elfelejtette" az evangéliumot. Elfelejtette, mivel nem vette számításba a döntéseinél. S hányszor elfelejtjük ma is. Eszetekbe juttatom az evangéliumot! Hogy amikor hétköznapi döntéseinket hozzuk, amikor az igazságot keressük, amikor fájdalmainkkal szembesülünk vagy kilátásainkat mérlegeljük – élet és halál kérdéseiben, harag és megbocsátás kérdéseiben, az értékrend kérdéseiben –, akkor szemünk előtt legyen, hogy Jézus meghalt és feltámadott értünk, hogy megtörte a halál erejét, és utat nyitott az örök életre, hogy legyőzte a bűnt, és Isten igazságába, az irgalom igazságába öltöztetett. Eszetekbe juttatom az evangéliumot! Mert nem marginális téma, nem a hit világának speciális kérdése az, hanem az origó, a kiindulási pont. Amihez mindent mérünk, és amiből minden kiindul. Eszetekbe juttatom az evangéliumot, azt ahogy bennetek is elkezdte munkáját az Úr: még mielőtt bármit tettünk volna, még mielőtt akarhattuk volna a jót – ő már szeretett. A mélységből kiemelt, sötétségből világosságra vitt, ahogy Pál apostolt megszólította a damaszkuszi úton, s azt, aki Jézust üldözte, Jézus apostolává tette. Eszetekbe juttatom az evangéliumot! Mert az nemcsak kiindulási pont, hanem **általa üdvözültök is**. Az evangélium elegendő arra, hogy a célig elvigyen. Vannak igényeink, amelyektől azt várjuk, zökkenőmentes, kényelmes életet éljünk. Angol nyelvtudás, számítógépes ismeret, négy vagy öt G-s hálózat, jó jövedelem. Ilyenek az igényeink. Ami szükséges, az az evangélium. Csak az evangélium. Ahhoz, hogy célba érjünk, hogy terheket cipelve – mert ez a realitás – mégis emberként, emberarcúan megmaradva célba érjünk, annak egyetlen feltétele, szükséglete az, hogy Isten magához fogadott, hogy meghívásunk van.

Eszetekbe juttatom az evangéliumot, amely által üdvözültök is, ha megtartjátok úgy, ahogy én hirdettem nektek. … Mert én elsősorban azt adtam tovább nektek, amit magam is kaptam.

Erről szólt még Köntös László. Továbbadtam, amit kaptam. Ez a továbbadás a gyülekezet, a hívők közösségének módja. Továbbadtam, amit kaptam. Nemzedékről nemzedékre. Ezt nevezzük úgy: hagyomány vagy latin szóval: tradíció. Amikor azt, amit értékesnek találtam, továbbadom. Amikor azt, ami engem megtartott, megismertetem a következő nemzedékkel. Azon a kopjafán 333 év tradíciójának továbbadóinak nevét örökítették meg. Nemzedék nemzedéknek adta át a hitét.

Azt adtam tovább, amit magam is kaptam.

Ma több viszonylatban is tapasztalunk tradíciószakadást. Amikor az egyik nemzedék nem tudja továbbadni azt, amit örökölt. Láthatjuk – pl. a néptáneklésben, a néptáncban – hogy ilyen hagyományszakadás után közel száz év kellett ahhoz, hogy ismét megtaláljuk a folytatás lehetőségét. Ilyen tradíciószakadást él át a keresztyénség is napjainkban. A családi Bibliák eltűntek az étkezőasztalról valamelyik polc mélyére. Hetven éve még odaült a család esténként az asztal köré, az édesapa elővette a nagy Bibliát, és olvasott belőle, aztán imádkoztak, elmondták a Miatyánkot. Ez a járványos időszak, a templomzárások szinte kényszerítenek minket, hogy visszatérjünk ehhez a hagyományhoz. Hogy felkutassuk azt a tekintélyt, figyelmet, tiszteletet, ahogy az idősebb nemzedékre odafigyelünk, ahogy a tőlük kapott szellemiségre odafigyelünk.

Azt adtam tovább, amit magam is kaptam.

S miközben ezt az emberi hagyományt folytatjuk, eközben maga a Szentlélek erősít minket, s adja nekünk az élő hitet. Mert Pál apostol is – bár bizonyosan az apostoloktól és rokonaitól vette át, amit továbbadott – úgy vallja: mindent az Úrtól kapott. S valóban nem az emberi tradíció tart meg, hanem az, amit az Úr nekünk adott, hogy azt továbbadjuk nemzedékről nemzedékre.

Bencze András

Vehetünk egy nagy levegőt!

Örömmel és megnyugvással adok számot arról, hogy az energiamegtakarítást célzó gyülekezeti beruházásaink maradéktalanul elkészültek ebben az évben a fűtési szezon elejére.

1./ A nyílászárócsere pályázat kapcsán kiválasztott Fehér Ferenc és Fehér Attila Csákvári asztalosok üzemében május és június folyamán legyártásra kerültek a gyülekezeti házunk külső ablakai és ajtói. Júliusban és augusztusban a helyszíni bontásokat követően új és korszerű háromrétegű üveggel ellátott, 92 mm profilvastagságú, ipari festékkel felületkezelt nyílászárók kerültek beépítésre. Augusztus közepén az utolsó igazításokat követően a sikeres műszaki átadás is megtörtént. Megköszöntük a vállalkozók szakszerű, határidőre történő korrekt munkavégzését. Különösen értékeltük, hogy figyelembe vették a nyári időszakban befogadott gyerektáborok periódusait, és ehhez igazították a munkáikat. Maradéktalanul kifizetésre került 12 millió forint összegben a vállalkozási díjuk, melyet az országos egyház utalását követően tudtunk teljesíteni.
Takács László presbiter testvérünk a főbejárati ajtóhoz adományozott egy beléptető szerkezetet, mellyel szabályozottabb lett a jogosultak ki és belépése. Köszönjük, hogy figyelmes hozzájárulásával a zárbetét cserék és kulcsmásolások költségétől megszabadította közösségünket.

2./ A fűtéskorszerűsítés kapcsán a gyülekezeti házunkon belüli gépész munkákra kiválasztott vállalkozó a Thermopro 2007 Kft dolgozói május elején átfúrták a falakat, födémeket. Kiépítették a fűtési és használati melegvizek gerincvezetékeit a pincébe elhelyezendő hőközponttól, a lakásokig, valamint a földszinti gyülekezeti helyiségek között. Beépítették az új elosztó és szabályozó szerelvényeket. Megtörtént a vezetékek nyomáspróbája, majd ezt követően a csövek hőszigetelése is. Az első ütem számlája 1.117.994.- Ft volt. Elmondhatom, hogy korrekt szép munkát végeztek.
A SZÉPHŐ ZRT. az előzetes vállalásai szerint megtervezte a házunkat – később a templomot is - ellátó távhővezetéket, valamint a hőközpontot, amelyet a kazánházunkban helyeztek el. A nyár végén, az elkészült tervek szerint szerződést kötöttünk a hőközpont kivitelezésére. Szeptemberben, október elején a munka elkészült a kazánházunkban. A műszaki átadás-átvétel után benyújtott közel hárommilliós számlát az országos egyház által utalt összegből rendeztük. Az elkészült és kifizetett hőközpont vagyonjogi átadása egy szerződéssel megtörtént a SZÉPHŐ mint hőszolgáltató számára. A hőszolgáltató egy időben a távvezetéket is megépíttette a Kígyó utcai emeletes háztól a pincénkig. Ezen munkák kivitelezésének és tervezésének a költségeit a hőszolgáltató finanszírozta.
Október elején megérkezett a melegvíz a hőközpontunkba, nem volt akadálya annak, hogy a kazánjaink leszerelése után a belső vezetékek és a hőközpont összeépüljön. A fűtési próbaüzem elindult. A belső hőközponti vezetékrendszer és az összekötő vezetékek hőszigetelése, valamint a fűtés finom beszabályozása után, november 17-én a műszaki átadás is megtörtént. Ezt követően a vállalkozói végszámlát kell kifizetnünk saját forrásból, összesen 1.676.983,- Ft összegben.
Istenünk iránti hálával köszönjük Takács László presbiter testvérünk áldozatkész hozzájárulását mellyel a teljes villamos kábelezést és szabályzó műszerek beépítését, bekötését vállalta és szakszerűen elkészítette. A beruházás során szakmai tapasztalatával, szakértelmével segítette a legjobb megoldások keresését. Köszönet illeti a megalakított műszaki bizottságunk tagjainak önzetlen szakértői munkáját, mellyel segítették a presbitérium döntéseinek meghozatalát. Figyelemmel kísérték a megvalósulást, segítettek az ellenőrzésben. Álljon itt a névsor: Emmer Károly, Fehér Mihály, Molnár László, Takács László presbiter testvérek, valamint Bencze András lelkészünk.
Ezek a fejlesztési célú beruházások jelentősen hozzájárulnak a gyülekezeti házunk korszerűbb, takarékosabb üzemeltetéséhez, melyeket az országos egyház, tekintélyes, 15 millió Ft összegű támogatásával a 25. évfordulóra sikerült megvalósítanunk. Istennek legyen hála, hogy erre lehetőségünk volt!

3./ Az energiaracionalizáláshoz kapcsolódó feladataink még nem fejeződtek be, mert el kell végeznünk:
- Az országos egyházzal a 15 millió forint összegű pályázat pénzügyi és adminisztratív lezárását.
- Szükséges és nélkülözhetetlen a nyílászárókhoz a rovarhálók felszerelése a jövő évben.
- A nyílászárók körüli festési javításokat, a gépészeti áttörések környékének vakolati és festési javításait, valamint a belső hőszigetelt vezetékek asztalos és gipszkarton takarásait kell elvégezni.
- Szükséges elvégzendő feladatnak javaslom az emelet feletti és a garázs feletti födémek megfelelő hőszigetelését is.
- A gyülekezeti könyvelésben a pénzügyi lezárás és a beruházás aktiválása is megtörténjen.
- Aktív figyelemmel kell kísérnünk a fűtés és melegvíz szolgáltatás optimális használatát, és a szolgáltatóval a hatékony kommunikációt fenntartani.
- Szükséges és fontos teendőnk a céladományok további gyűjtésének ösztönzése, hogy az épületünkön belüli vezetékek kiépítésére kifizetendő, közel 2,8 millió forintot visszapótoljuk.

Erős vár a mi Istenünk!

Kiss László felügyelő

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfű Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677
Fax: (22) 506-678
Mobil: (06) 20 824 3300
E-mail: szfvar@lutheran.hu
Honlap:
https://szekesfehervar.lutheran.hu

Bencze András lelkész
Mobil: (06) 20 824 3301
E-mail:
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:
https://www.facebook.com/
SzekesfehervariEvangelikus
Egyhazkozseg

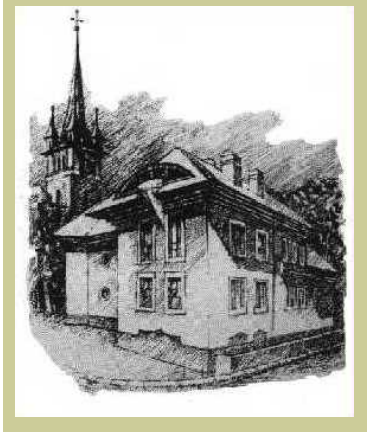

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni" Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

Alkalmainkról bővebb információt Facebook oldalunkon és a lelkészi hivatalban kaphatunk.

Gyülekezeti Hírmondónk ezen az oldalán szoktuk közölni az előttünk álló alkalmainkat. Most erre nincsen lehetőségünk. Számunkra a koronavírus-járvány időben első tanulsága, hogy nem tudunk előre tervezni. Ez nem azt jelenti, hogy ne terveznénk, ne gondolkodnánk előre. De megköveteli tőlünk az alázatot a nálunk nagyobb hatalmak előtt, és késztet belesimulni Isten gondviselő, jó akaratába.

Istentiszteleteinket a püspöki tanács útmutatása szerint – elsősorban online – tartjuk meg. Székesfehérváron, ahol biztosítani tudjuk az útmutatás betartását, nyitott ajtók mellett vesszük fel az istentiszteletet. Kérjük testvéreinket, hogy erre való figyelemmel, józanul meggondolva vegyenek részt otthonról vagy a templompadokban ülve.
Kérjük azt is, hogy ha valaki nem tud a világhálón csatlakozni az istentisztelethez, de szeretné azokat olvasni, az jelezze a lelkészi hivatalban. Munkatársaink hetente elviszik az istentiszteletek gépelt változatát, s a postaládába helyezik azt.

A fényességes angyal is

Emlékezés egy világháborús karácsonyra

Az égbolt elsötétedett.
S akár a végitélet
zord fellege tört volna ránk,
a föld is oly sötét lett.

Gyermekszívünk is oly nehéz!
A házak és a kertek,
az egész törékeny világ,
éreztük, velünk reszket.

Aztán a roppant csöndön át
puhán és észrevétlen,
a hangtalan meginduló
és puha hóesésben,

akár a fényes pelyhek is
vigyázva földet értek,
a fényességes angyal is,
ő is a földre lépett.

Pilinszky János

Adatvédelmi tájékoztatás a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség Gyülekezeti Hírmondójával kapcsolatban

A Gyülekezeti Hírmondó rendszeres olvasójaként szeretettel köszöntjük. Ön a gyülekezeti tagok nyilvántartásáról készült listában megadta a lakcímét. Évente négy alkalommal erre a címre eljuttatjuk Önnek gyülekezeti újságunkat.

Az európai és magyar adatvédelmi jogszabályoknak (GDPR) való megfelelést, az átláthatóság, a magán- és hitélet védelmét, az Ön személyes adatainak biztonságára vonatkozó felelősségünket kötelező érvényűnek tartjuk.

Tájékoztatjuk, hogy az Ön címét a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség irodai számítógépén tároljuk, és azt harmadik fél számára nem adjuk ki. Az adatkezelés célja, hogy a Gyülekezeti Hírmondót rendszeresen olvasó egyháztagok, az abban található hitéleti írásokat, és információkat megkapják. A Gyülekezeti Hírmondóra vonatkozó adatkezelés egészen addig tart, amíg a listáról történő törlését nem kéri tőlünk.
E-mail címünk: szfvar@lutheran.hu

Erős vár a mi Istenünk!